

“Felaket Bir Şey Ya da Gerçekten Özgürleştirici Bir Şey” ile İlgili Bazı Önemli Noktalar

18.01.2022 • Bob Avakian'ın Yazıları • Yeni Komünizm

Devrimin önderi ve yeni komünizmin mimarı Bob Avakian'ın aşağıdaki makalesi 17 Ocak 2022 tarihinde yayınlanmıştır. Kaynak için bkz: Some Key Points Regarding “Something Terrible, Or Something Truly Emancipating” TRUTHS WE NEED TO GET FREE | revcom.us

Artan sayıda insanın revcom.us'ta öne çıkan büyük çalışmam *“Felaket Bir Şey Ya da Gerçekten Özgürleştirici Bir Şey: Derin Kriz, Derinleşen Bölünmeler, Yaklaşan İç Savaş Olasılığı – Ve Acilen İhtiyaç Duyulan Devrim: Bu Devrim İçin Gerekli Bir Temel, Temel Bir Yol Haritası”* içinde yer alan unsurları derinlemesine incelemesi, aktif olarak yayması ve cesurca hareket etmesi son derece önemlidir. İşte bu çalışmadaki kilit noktaları yoğunlaştıran önemli bilimsel anlayıştan bazıları.

Bu Sistem “Demokrasi” Değildir — Kapitalizm-Emperyalizmdir. Bütün Bu Sistemden Kurtulmalıyız.

Bu günlerde, Donald Trump destekçilerinin ve faşizmin genel güçlerinin saldırıları karşısında “ana akım” medya yorumcuları ve politikacıları tarafından “demokrasimizi kurtarmak” konusunda giderek artan acil kaygılar gündemde. Buna geri döneceğim. Fakat öncelikle burada tüm bu durumla oldukça ilişkili bir şey var.

Hukukta, şu formülasyonda içerilen temel bir ilke vardır: “Zehirli ağacın meyvesi”. (Bir kimse aleyhine hukuka aykırı yollarla elde edilen delillerin, o kişi aleyhine açılan davalarda kullanılmaması gerektiği ifade edilmektedir) Ve bu anlayışı genişleterek:

Bu ülkede çokça ilan edilen “demokrasi”, kapitalizm-emperyalizmin “bu zehirli sisteminin meyvesidir”. Bu “demokrasi”, temelde burada ve dünyanın her yerinde insanların gaddarca sömürülmesine dayanan bu sistemin ekonomik sistemine, üretim biçimine göre şekillenmekte ve ona hizmet etmektedir; canice ve öldürücü baskıyla bağlantılıdır; sürekli olarak ve sıklıkla kitlesel şiddetle birlikte uygulanır.

Gerçekte bu “demokrasi”, bu sistemin kapitalist-emperyalist egemen sınıfın diktatörlüğün -yani siyasi gücün egemenliğinin ve “meşru” silahlı kuvvet ve şiddet tekeli olan diktatörlüğün- bir parçasıdır ve ona hizmet eder. Sürekli olarak bu “demokrasinin” kalbi olarak ilan edilen şey - yani “halkın liderlerini seçimler yoluyla seçme hakkı”- gerçekte bu diktatörlüğün uygulanmasında ve bu ülkenin kapitalist-emperyalistlerinin çıkarlarını takip etmede, kelimenin tam anlamıyla dünya çapında milyarlarca insanı sömürmelerinde ve ezmelerinde, Çin ve Rusya gibi diğer kapitalist-emperyalist ülkelerin yönetici sınıflarıyla rekabetlerinde bu yönetici sınıfın hangi kesiminin ana rolü oynayacağını seçme “hakkıdır”.

Bunların hiçbiri bu ülkede ve bir bütün olarak dünyadaki halk kitlelerinin çıkarına değildir.

Doğrudur: Şimdilerde, bu egemen sınıfın Cumhuriyetçi Parti tarafından temsil edilen bir kesiminin “demokrasiyi” bir kenara bırakıp faşizmi kurmayı amaçladığı bir durum var. Bu sistemin “normal prosedürlerine” (örneğin, egemen sınıfın bir kesiminden diğerine seçimler yoluyla “iktidarın barışçıl bir şekilde aktarılması” gibi uygulamalara) kaba bir şekilde meydan okuyan kılık değiştirmemiş bir kapitalist diktatörlükle, “hukukun üstünlüğü” ile alay etmekle, temel haklar olması gerekenleri açıkça çiğnemek ve beyaz üstünlüğünü, erkek üstünlüğünü ve diğer baskıcı ilişkileri agresif bir şekilde teşvik etmek ve uygulamak için çalışmakla kendini göstermektedir.

Bu faşizm tamamen yenilmelidir. Ancak bu, dünya çapındaki mevcut sömürü ve baskı sisteminin “demokratik” biçimini -yani bu faşizmi besleyen ve “normal demokratik işleyişi” aracılığıyla kendi egemenliğini uygulamak için sistematik vahşet ve şiddet içeren bir sistemi- korumaya çalışarak yapılmamalıdır. Bunun yerine, bu sistem gerçek bir devrim yoluyla devrilmeli ve yerine kökten farklı, özgürleştirici bir sistem getirilmelidir.

Ve “Felaket Bir Şey Ya da Gerçekten Özgürleştirici Bir Şey” içinde derinlemesine analiz ettiğim gibi, tam da bu durum faşist kesimin açıkça bu sistemin “demokratik normlarını” terk ederek saldırdığı egemen sınıf içindeki derin bölünmelerle kendini gösteriyor ve toplum parçalanıyor; bu durum böylesi güçlü bir ülkede bile devrimin mümkün (veya daha fazla) mümkün olduğu ender zamanlardan biridir. Bu durum, sonucun tam anlamıyla korkunç veya gerçekten özgürleştirici bir şey olabileceği bir durumdur. Bu ender durum, her şeyi korkunç bir sonuca doğru sürükleyen güçlerle inisiyatifi terk ederek boşa gitmemeli, boşa harcanmamalı, mümkün olan ve acilen ihtiyaç duyulan özgürleştirici devrimi gerçekleştirmek için aktif olarak çalışmak için kavranmalıdır.

Ve tüm bunlarla bağlantılı olarak, radikal olarak farklı, özgürleştirici bir sistem için kapsamlı bir vizyon ve somut bir plan benim yazdığım *Kuzey Amerika’da Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa’da* yer alan ve büyük önem taşıyan aşağıda aktarılanlar derin bir hakikati ifade etmektedir:

Başka hiçbir yerde, herhangi bir hükümetin herhangi bir fiili veya önerilen kuruluş veya kılavuz belgesinde, bu Anayasa’da somutlaşan yalnızca koruma değil, muhalefet ve entelektüel ve kültürel mayalanma hükmü gibi bir şey olmadığı bir gerçektir. Bunun, sağlam çekirdeği olarak ekonominin sosyalist dönüşümünde bir temele sahip olarak, her türlü sömürüyü ve buna karşılık gelen toplumsal ilişkileri ve siyasi kurumların dönüşümünü sağlamak, tüm baskıları ve teşvikleri ortadan kaldırmak amacıyla eğitim sisteminde ve bir bütün olarak toplumda “insanların, eleştirel düşünce ve bilimsel merak ruhuyla, gerçeğin gittiği her yerde peşinden gitmesini sağlayacak bir yaklaşımın ve bu şekilde dünyayı sürekli olarak öğrenmesi ve insanlığın temel çıkarlarına uygun olarak onu değiştirmeye daha iyi katkıda bulunabilmesi” amaçlanacaktır. Bütün bunlar, insanların temel ihtiyaçlarını karşılamak için birlikte çalışmak ve mücadele etmek için yetkilendirilmiş ve ilham almış muazzam bir üretken ve toplumsal insan gücünü -toplumu temelden dönüştürmek ve dünya çapında devrimci mücadeleyi desteklemek ve ona yardım etmek için- her türlü sömürü ve baskıdan arınmış, komünist bir dünya nihai hedefi doğrultusunda zincirlerinden kurtaracak ve serbest bırakacaktır; aynı zamanda kapitalizm-emperyalizm sisteminde imkansız olan gerçekten varoluşsal çevresel ve ekolojik kriz anlamlı ve kapsamlı bir şekilde ele alınacaktır.

Faşistler “Radikal” Değildir, Gericidirler.

Bu ülkedeki (CNN gibi) “ana akım” medya, sürekli olarak Donald Trump’ın takipçilerinden ve faşizmi kurmaya çalışan diğerlerinden “radikaller” olarak bahsediyor. Ancak bunlar hiç de radikal değildirler. “Radikal”, “kök” ile ilgilidir -şeylerin köküne inmeyi içerir- şu durumda bu ülkedeki sistemin köküne inmek, 150 milyondan fazla çocuk da dahil olmak üzere dünya çapında milyarlarca insanın acımasız sömürüsüne dayanan kapitalist üretim tarzına dayanan kapitalizm-emperyalizm sisteminin köküne inmek demektir.

Bu faşistler, bu sömürü ve baskı sisteminin fanatik destekçileridir. Radikal değildirler, gericidirler: Bu ülkenin tarihinde, Siyahiler ve diğer etnisitelerden halklar da dahil olmak üzere KADINLARA; LGBT bireylere; ve özellikle Avrupa dışındaki ülkelerden gelen -aşağı insanlar, dışlanmışlar, “yabancılar” olarak görülen- göçmenlerin kendilerine tam anlamıyla insandan daha az insan muamelesi yapan yasalara ve geleneklere tabi tutulanların belirli bir dereceye kadar “kapsanmasına” izin veren değişikliklere karşı vahşice bir delilik ile tepki veriyorlar. Bu faşistlerin çılgınca öfkesi, farklı dinlere mensup insanlar ve artan sayılarda ateist, agnostik ve geleneksel dinlerin takipçisi olmayan diğer insanlar da dahil olmak üzere beyaz Hristiyan köktendinci olmayan diğer kesimlere de yöneliyor.

Bu faşistlerin amaçladığı şeyin, bugünün “demokratik” kapitalist toplumunun “ana akımına” fanatik bir muhalefet içinde, köklü bir değişim olduğu doğrudur. Bu faşistlerden bazıları “devrim” kelimesini bile etrafa yayabilir, ancak gerçekte yapılan şey devrim değil bir “restorasyondur” -1960’lardan önce var olan açıkça baskıcı ırk ve cinsiyet ilişki biçimlerini restore etmek, hatta 1861-1865 İç Savaşı’ndan önceki duruma bakarak kelimenin tam anlamıyla köleliği restore etmek istiyorlar (Bu yüzden bu faşistlerin çoğu Konfederasyon bayrağını yani güneyli köle sahiplerinin ve beyaz üstünlükçülerin bayrağını sallayarak dolaşıyorlar). Bu faşistler, günümüz dünyasında gerçek bir devrime -bu kapitalizm-emperyalizm sistemini devirmek ve her türlü köleliğe ve baskıya son vermek için bir devrimdir- fanatik bir şekilde karşı çıkıyorlar. Kesin olarak karşı-devrimin yanındadırlar.

Bugün gerçek devrimciler, en doğru ve en iyi anlamda gerçek radikaller bizler, yani devrimci komünistlerdir. Dünyanın neden bu kadar berbat olduğunu anlamaya yönelik bilimsel

yaklaşımımız, bu dünya çapındaki sömürü ve baskı sisteminin ve insanlık kitlelerinin içinde bulunduğu korkunç koşulların, ayrıca insanlığın varoluşuna yönelik tehdidin temel nedeni olarak kapitalizm-emperyalizmi saptamış bulunuyoruz. Bu temelde, *Kuzey Amerika’da Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa’da* ortaya konan bir bütün olarak insanlığın kurtuluşu yolunda, tüm bu sistemi devirip kökünden sökmeye ve kökten farklı bir sistemle değiştirmeye kararlıyız.

Üretim Biçimi - Düşünme Biçimi: Tam Bir Devrime İhtiyacımız Var

İnsanların düşünme biçimi -insanların “düşünme tarzı”- herhangi bir toplumda, temel olarak o toplumun ve işleyişinin temeli olan üretim tarzı (ekonomik sistem) tarafından şekillendirilir. İnsanların düşüncesini dönüştürmek için gerekli mücadeleyi vermek çok önemlidir, *Devrim İçin İktidara Karşı Savaş ve Halkı Dönüştür* bu süreçte çok önemlidir.

Bu süreçte, halk kitlelerinin düşüncesi derinden de olsa değişebilir. Ancak bu sistem iktidarda ve yürürlükte kaldığı sürece, bu sistemin güçlü çekişi insanların düşünme biçimlerini bu düzende yaşamın temeli olan ve sistemin şartlarını belirleyen üretim biçimine göre yeniden değiştirecektir. Sömürü ve baskıya karşı mücadelenin amacının neden bu sistemi devirmek ve onun yerine kökten farklı, özgürleştirici bir sistem getirmek -yani her yerdeki tüm sömürü ve baskıların ortadan kaldırılıp kökünden söküleceği komünist bir dünya nihai hedefi olan bir sosyalizm getirmek- gerekliliğinin bir başka önemli boyutu da budur.